

ærede Medlem staa her og saa ivrigt angribe Venstre. Det ærede Medlem udtalte i 1898 — det staaar at læse i Rigsdagstidende Sp. 2337 — at han og hans Parti foreslog Nedsættelser til et Beløb af 3½ Mill. Det Aar forlangte Ministeriet 16,907,887 Kr. 19 Ø. Trækkes 3½ Mill. herfra, faar man 13,407,000 Kr. Det er altsaa det, Socialdemokratiet det Aar foreslog bevilget til Militærvæsenet. I Aar forlanger Ministeriet — som tidt nok nævnt — 16,915,000 Kr., og Socialdemokratiet foreslaar nu at bevilge 13,994,000 Kr, altsaa ca. ½ Mill. mere end i 1898. Men naar det er saa, synes jeg, der er mere Grund for de Herrer til at se deres egen Stilling lidt efter i Sømmene end at tale saa stærkt om Venstres Stilling. Venstre bevilger, hvad vi finde forsvarligt og rigtigt. Vi tage de økonomiske Hensyn, som vi mene, bør tages. Venstre har Aar for Aar indtaget et meget konsekvent Standpunkt. Venstre venter, at de politiske Forhold her i Landet en Gang skulle blive saaledes, at vi kunne faa Orden ogsaa i disse Sager, thi det have vi ikke nu. Vi staa afventende, det er Venstres Stilling. Socialdemokratiet synes, at have den Stilling saa meget som muligt at besværliggøre Venstres Stilling og angribe det, medens de samtidig, efter hvad jeg har oplyst, mindre tage Hensyn til de Forslag, de selv have stillet. Hvert Aar, naar Finanslovbetænkningen kommer frem, se vi Bladet „Social-Demokraten“ sige, at nu bevilger Venstre mere til Militærvæsenet end tidligere. Det første Aar, Bladet begyndte med det, havde det den Fornøjelse, at de moderate Blade tog de gale Tal, det havde fremsat. Jeg tror, den Fornøjelse nok er stegen „Social-Demokraten“ til Hovedet. Bladet, har fortsat Aar efter Aar. Det vilde vistnok være nyttigt, for at komme Sandheden lidt nærmere, om „Social-Demokraten“ en Gang ved den Lejlighed tog og skrev en Artikel med den Overskrift: „Militærvæsenet breder sig. Socialdemokratiet indstiller ½ Mill. mere til Hr. Schnack. Vor Partifælle Klausen distancerer Bondevenstre.“ Jeg tror, at en Artikel med den Overskrift vilde være nok saa illustrerende med Hensyn til Stillingen. Det har ellers ikke været min Hensigt at drage saa stærkt til Felts mod det ærede Medlem og hans Meningsfæller. De kunne jo have deres Meninger om disse Sager i Fred for mig; jeg ønsker ikke særlig at kæmpe med dem om disse Meninger. Jeg har kun udtalt mig her, for dog for en Gangs Skyld at tilbagevise de

uberettigede Angreb, der Gang efter Gang rejses mod Venstre her i Salen for deres Stilling i denne Sag. Den taaler meget vel Lyset, fra hvilken Side den end ses.

Neergaard: Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds (Klausen) plejer jo her ved Finanslovens 2den Behandling at tage sig lidt politisk Motion i forskellige Retninger. Og jeg vil ikke sige, at der er synderlig megen Variation deri. Har man hørt det ærede Medlem det ene Aar, ved man saa omtrent, hvad han vil sige de andre. Jeg tænker, at saaledes vil det blive ved at gaa. Grundtonen i det ærede Medlems Udtalelser er stadig denne: Flertallet her i Salen bliver mere og mere militaristisk Aar for Aar. Man skulde efter det ærede Medlems Udtalelser tro, at det stadig mere bøjer sig for Militærkravene, og det ærede Medlem kommer som Følge deraf bestandig til at staa saa meget mere ubesmittet og ren paa den mørke Baggrund, idet han selvfølgelig er den eneste, som ikke alene holder sit eget Partis Fane højt, men ogsaa den Venstrefane, som vi Venstremænd efter hans Mening have svigtet. Det er en meget smuk og flatterende Stilling for det ærede Medlem, og han nægter sig heller ikke at indtage den hvert eneste Aar. Naar det regner paa Præsten, drypper det paa Degnen, og ved samme Lejlighed falder der lidt af til den Venstregruppe, jeg tilhører; i saa Henseende siger det ærede Medlem ogsaa akkurat det samme hvert Aar. Jeg har ikke tidligere fundet Anledning til at beskæftige mig dermed, men da nu det ærede Medlem synes saa uvægerligt at ville sige de samme Ting derom fra Aar til Aar, var det maaske ogsaa rigtigt, at der i alt Fald en Gang blev sagt noget derimod. Jeg skal derfor af det ærede Medlems Udtalelser tage Anledning til ganske kort at forklare den Stilling, som vi saavel i de foregaaende som i dette Aar have indtaget til de militære Budgetter. Det er ikke vor Mening, at Militærbudgetterne, saaledes som de her bevilges fra Folketingets Side, udtrykke det ene rette i denne Sag. Jeg er paa det rene med, at vi under de nuværende Forhold ikke kunne tage Militærbudgetterne op til den gennemgribende, saglige Behandling, som de selvfølgelig en Gang bør underkastes, thi de politiske Forhold have ikke været dertil. I en lang Aarrække ere Militærudgifterne blevne benyttede i rent og skært kamppolitisk Øjemed fra Højres og dets Regerings Side og det i et saadant Omfang, at der for lange